

Bir çocuk kendi halinde yaşırdı...

BABAM NEREYE GİTTİ?

Sevgi Saygı
Günışığı Kitaplığı
2009
256 sayfa, 11 TL.

EBRU AKKAŞ

'Babam Nereye Gitti?' içedönük bir çocuğun günlüklerinden oluşuyor. Kaybolan babasına duyduğu özlemi her an dile getiren Memo, annesinin büyüdüğü evde yaşıyor. Babasına dair her şeyi ondan gizlemekte ısrar eden büyüklerini ise hiç anlayamıyor

Sevgi Saygı'nın adını seksenli yılların önemli filmleri olan *Aaah Belinda*, *Adı Vasfiye*, *Kadının Adı Yok* gibi Atf Yılmaz filmlerinden bilenler biliyor. Bu filmlerde Atf Yılmaz'a asistanlık yapmış olan Saygı 90'lı yılların sonundan itibaren ise *Bir Filiz Vardı*, *Meyhanecinin Kızı* gibi yapımların senaryosunu yazdı. Saygı'nın çocuk romanı ile tanışmamı sağlayan ise annem oldu. Her ne kadar şimdi ayrı evlerde yaşasak da evimizin başköşesini çocuk kitaplarının işgal ettiği dönemin etkisiyle olsa gerek annem çocuk kitaplarını yakından takip etmeye başladı ve bana "Sevgi Saygı çocuk kitabı yazmış" diye haber veren o oldu. Neyse ki bu konuşmadan birkaç gün sonra kitap elime ulaştı da anneme sadece okumak yetinmeyeceğimi söyleyerek mahcubiyetimden sıyrıldım.

Bazıları çocuk kitaplarının çocuğun seviyesine uyarlanan yetişkin romanları olmadığını kabul etmekte zorlansa da bunun incelikli bir alan olduğunu

farkında olan yazar ve yayıncılarla iyi kitaplar iyi çocuklara ulaşıyor. Bu bağlamda *Babam Nereye Gitti?*'nin sahasındaki başarılı ilk yapıtlardan biri olduğunu söyleyebilirim.

CİN FİKİRLİ BİR KIZ

Babam Nereye Gitti? içedönük bir çocuk olan Memo'nun günlüklerinden oluşuyor. Memo, bizlere bir okul dönemi boyunca tuttuğu günlüğü vasıtasıyla iç dünyasını sunuyor. Küçük bir çocukken birdenbire ortadan kaybolan babasına duyduğu özlemi her an dile getiren Memo, annesinin büyüdüğü evde yaşıyor. Her yanlış hareketinden sonra kötü huylarını babasından aldığını yüzüne vurmakta bir sakınca görmeyen; ama bunun dışında babasına dair her şeyi ondan gizlemekte ısrar eden büyüklerini ise bir türlü anlayamıyor. Elbette tüm bu çabalar babasına duyduğu özlemi azaltmıyor. Bilakis evin kıyısında köşesinde babasına ait eşyaları bulma

arzusunu daha çok kamçılıyor.

Yapayalnız Memo, kendi deyişi ile beş yıldızlı, roket gibi notları olan bir öğrenci değil. Aslında Memo'nun ev hayatı gibi okul hayatı da çetin geçiyor. Okulda öğretmenlerinin sesini pek duymadığı öğrencilerden biriyken sınıfa yeni gelen Derinsu ile arkadaş olunca hayatında bir şeyler değişmeye başlıyor. Tam yalnızlıktan kurtuldum derken bu sefer okul çetesinin eline düşüyor. Bu cin fikirli kız, Memo'nun hem okuldaki hem de evdeki sorunları ile yüzleşmesine, büyümesine yardımcı oluyor.

Yazar, çocukluğun güllük gülistanlık bir dönem olmadığını çok iyi anlattığı romanında en saçma olanın en inandırıcı olduğuna inanmak gerektiğini söyleyerek gerçeküstü öğelere de yer vermiş. Kitaptaki her şeyin dozu öyle iyi ayarlanmış ki bu olağanüstülükler okuyucuyu rahatsız etmiyor

Son zamanlarda birçok çocuk kitabında rastladığım noktalama hataları *Babam*

Nereye Gitti? de de gözüme çarptı. Dil polisliğine soyunmak gibi bir niyetim olmasa da buna değinmeden geçemeyeceğim. Noktalama ve imla konusunda ne kadar titiz olduğunu bildiğim *Günışığı Kitaplığı*'nın bu yayınındaki hataları fark etmek için derinlemesine bir incelemeye gerek kalmıyor. Başta 'ama' bağlacından sonra kullanılan virgüller olmak üzere kitapta ciddi bir virgül enflasyonu var. Virgüllerin fazlalığı karşısında yazım kılavuzuna bir daha bakma ihtiyacı hissettim ve ilgili maddeleri taradım, netice değişmedi. Bunlar şüphesiz kitabın niteliğinden değer kaybettirmeyen maddi hatalar. Güzel kitabın nazar boncukları diyelim...

Babam Nereye Gitti? de babasının izini süren Memo'nun Sevgi Saygı'nın ilk ve tek çocuk kahramanı olmamasını temenni ediyorum. Sevgi Saygı, çocuklar için yazsın, daha çok yazsın; ama sadece çocuklar değil iyi bir romanın tadına varmak isteyen büyükler de okusun.